

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

Ա Ղ Օ Թ Ք

Տէր, պահէ՛ տունն այն ուր
Քու սուրբ սէրդ, իբրեւ հուր,
Սիրտեռու բուրվառին
Կ'այրի ծոցը լըռին:

Փըրկէ՛, տէր, նաւն այն ուր,
Հովերէն անաւոր
Կը կոծուի գիրկն աղի
Ծովերուն կասաղի:

Լոյսիդ նրազը անեւ՛ջ
Լինի այն խիղճին մէջ,
Ուր հաւաստն, յոյսն ու սէր
Ունին կեանք մ'եռուզեռ:

Օրհնէ՛, տէր, սեղանն այն՝
Ուր, խաղաղ ու անձայն,
Կը բաշխէ հաց մ'անգին՝
Ձեռն արդա՛ր վաստակին:

Երուսաղէմ

ԱՐՏՈՅՏ

ԱՅՍ ՇԱՅԵԼԻՆ ԱՆՍԱՀՄԱՆ

Այս հայելին անսահման, գիշերին դէմ հոգիիդ՝
Ու զոգաւոր խորութեամբ, ուր տեսիլները կ'անցնին,
Եթէ միայն ցոլացնէր գիծի մը պարը վրնիս,
Եթէ միայն բուրնկէր ոսկի ջահովը լուսնին,

Տժգոյն ձեռներդ ի՛նչ գաղտնի հրապումներով՝ իր ձեռին
Մէջ տարփօրէն լուսաւոր կեանքին երազն անպատում
Ու ցաւասանջ կարօտով պիտի նորէն զսնէին,
Տժգոյն ձեռներդ բարի զոր մարմնեցիր լոյսով դուն:

Բայց հայելին ու գիշերը հոգիիդ, երկուքն ալ,
Դէմքերու պէս անժամօք ու անհաղորդ իբարու,
Այս միջոցին լուռ խորհուրդը չեն կրնար հասկնալ,

Մինչեւ որ լոյսը ծաթի, կախարդավառ այցելու,
Ու ձայնին մէջ դուն լրսես որ հին անուն մը կու լայ
Կանչող այս երգն աստուածի մը սրտին պէս բխրեղեայ...

Դան/րէ

ԱՐՍԷՆ ԵՐԿՍԹ